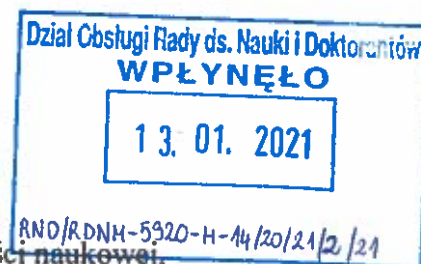

Prof. dr hab. n. med. Małgorzata Sokołowska-Wojdyło
Katedra i Klinika Dermatologii, Wenerologii i Alergologii
Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego

Gdańsk 2020.12.30

Recenzja osiągnięcia naukowego oraz istotnej aktywności naukowej,

dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę

w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego

dr Agnieszce Kalińskiej-Bienias,

adiunkta w Klinice Dermatologii i Immunodermatologii Warszawskiego Uniwersytetu
Medycznego

Przebieg działalności zawodowej

Dr n.med. Agnieszka Kalińska Bienias ukończyła studia na II Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Warszawie (aktualnie Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, WUM) w 2001 roku. W latach 2006-2011 była uczestnikiem studiów doktoranckich na tym samym uniwersytecie, co zaowocowało w 2013 roku tytułem doktora nauk medycznych za rozprawę „Polimorfizm genu EVER2 u pacjentów z rogowaceniem słonecznym w populacji ogólnej.” (promotor Prof. dr hab. n. med. Sławomir Majewski). Doktorat został wyróżniony. W roku 2008 została zatrudniona w Klinice Dermatologicznej WUM na etacie asystenta. Pracowała w tej klinice do 2013 roku, kiedy to zmieniła miejsce zatrudnienia na Klinikę Dermatologii i Immunodermatologii WUM - nadal na etacie asystenta, a od 2014 roku na stanowisku adiunkta.

Zgodnie z przedstawioną analizą bibliometryczną z dnia kwietnia 2020 przed uzyskaniem tytułu doktora nauk medycznych lek Agnieszka Kalińska-Bienias opublikowała prace z sumarycznym współczynnikiem oddziaływania impact factor IF 8.858 (w tym IF prac oryginalnych pełnotekstowych wyniósł 5.524), punktacją Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego MNiSW 59 (punktacja w całości dotyczyła prac oryginalnych pełnotekstowych), a po doktoracie: IF 44,976 (w tym IF prac oryginalnych pełnotekstowych wyniósł 29,687), punktacji MNiSW 930 (w tym w tym punktacja prac oryginalnych pełnotekstowych wyniosła 733). Jest pierwszym autorem publikacji o łącznym IF 32,047. Prace habilitantki były cytowane 115 razy (wg bazy Scopus na dzień 02.04.2020), w tym bez autocytowań 104 razy.

Indeks Hirsha wynosi (wg bazy Scopus) 6. Wyniki analizy bibliometrycznej potwierdzają znaczący rozwój habilitantki jako badacza w miarę postępu jej kariery zawodowej i naukowej.

Ocena osiągnięcia naukowego „Wybrane aspekty kliniczne, prognostyczne i terapeutyczne u pacjentów z pemfigoidem”

Dr n. med. Agnieszka Kalińska-Bienias przedłożyła cykl 5 publikacji oryginalnych o łącznym współczynniku oddziaływania IF 9.004 i punktacji MNiSW 225 punktów.

- 1) Kalińska-Bienias A., Jakubowska B., Kowalewski C., Murrell D.F., Woźniak K. Measuring of quality of life in autoimmune blistering disorders in Poland. Validation of disease - specific Autoimmune Bullous Disease Quality of Life (ABQOL) and the Treatment Autoimmune Bullous Disease Quality of Life (TABQOL) questionnaires. *Advances in Medical Sciences* 2017; 62 (1): 92-96. [IF 2,064; MNiSW 15]
- 2) Kalińska-Bienias A, Piotrowski T, Kowalczyk E, Leśniewska A, Kamińska M, Jagielski P, Kowalewski C, Woźniak K. Actigraphy-measured nocturnal wrist movements and assessment of sleep quality in patients with bullous pemphigoid: a pilot case-control study. *Clinical and Experimental Dermatology* 2019; 44 (7): 759-765. [IF 1,771; MNiSW 70]
- 3) Kalińska-Bienias A, Kowalczyk E, Jagielski P, Bienias P, Kowalewski C, Woźniak K. The association between neurological diseases, malignancies and cardiovascular comorbidities among patients with bullous pemphigoid: Case-control study in a specialized Polish center. *Advances in Clinical and Experimental Medicine*. 2019; 28 (5): 637-642. [IF 1,227; MNiSW 40]
- 4) Kalińska-Bienias A., Łukowska-Smorawska K., Jagielski P., Kowalewski C., Woźniak K. Mortality in bullous pemphigoid and prognostic factors in 1st and 3rd year of follow-up in specialized centre in Poland. *Archives of Dermatological Research* 2017; 309 (9): 709-719. [IF 2,148; MNiSW 30]
- 5) Kalińska-Bienias A, Kowalczyk E, Jagielski P, Kowalewski C, Woźniak K. Tetracycline, nicotinamide, and lesionally administered clobetasol as a therapeutic option to prednisone in patients with bullous pemphigoid: a comparative, retrospective analysis of 106 patients with long-term follow-up. *International Journal of Dermatology* 2019; 58 (2): 172-177. [IF 1,794; MNiSW 70]

Warto zauważyć, iż choć w latach 2019-2020 współczynnik oddziaływania IF czasopisma *Clinical and Experimental Dermatology* obniżył się z 1.771 do 1.53, ale wzrósł w pozostałych czasopismach: *Advances in Medical Science* z 2.064 do 2.570, *Archives of Dermatological Research* z 2.148 do 2.320, *Advances in Clinical and Experimental Medicine* z 1.227 do 1.514 a *International Journal of Dermatology* z 1.793 do 2.067 co sumarycznie daje na dzień dzisiejszy wartość sumaryczną IF osiągnięcia naukowego 10,001.

Habilitationka jest w każdym artykule pierwszym autorem oraz autorem korespondencyjnym. Jej wkład, oprócz napisania wszystkich wersji wstępnych manuskryptów polegał na wyborze koncepcji prac, zaplanowaniu i wyborze metodyki badań, a także zbieraniu i interpretacji uzyskanych wyników wraz z częścią obliczeń statystycznych.

Osiągnięcie naukowe dotyczy trudnego problemu autoimmunizacyjnej podnaskórkowej choroby pęcherzowej wywoływanej przez przeciwciała przeciwko antygenom BP180 i BP220: pemfigoidu (*bullous pemphigoid*, BP). Choroba dotyka głównie osoby w wieku zaawansowanym i stanowi ogromne obciążenie dla pacjenta oraz jego rodziny – zarówno ze względu na przebieg choroby jak i niezbędne leczenie. W pierwszej publikacji cyklu (*Advances in Medical Sciences* 2017; 62 (1): 92-96) autorka analizuje jakość życia pacjentów z chorobami pęcherzowymi, w tym z pemfigoidem. Praca jest wynikiem współpracy międzynarodowej autorów z ośrodkiem australijskim (Department of Dermatology University of South Wales w Sydney). Ośrodek kliniczny, w którym jest zatrudniona habilitationka, został zaproszony do współpracy przez prof. Dedee Murell z ww ośrodka w Sydney – eksperta twórcy kwestionariuszy ABQOL i TABQOL. Autorzy ocenianego doniesienia w sposób prawidłowy zwalidowali kwestionariusze co pozwala na ich zastosowanie w Polsce. Walidacja kwestionariuszy pozwala na badanie jakości życia z zastosowaniem specyficznego dla danej jednostki chorobowej narzędzia, a nie, jak to często jest czynione, z wykorzystaniem kwestionariusza ogólnego DLQI. W badanej przez habilitationkę grupie na pemfigoid chorowało 62% osób (z 80 pacjentów). Jakość życia określona ABQOL i TABQOL była lepsza w porównaniu do jakości życia pacjentów z pęcherzycą (prawdopodobnie w związku z częstszym zajmowaniem błon śluzowych w tej ostatniej oraz koniecznością agresywniejszej terapii), najlepsza w okresie całkowitej remisji. Co ciekawe – nie stwierdzono korelacji w okresie zaostrzeń z rozległością zmian skórnych. Potwierdza to tezę o frustrującym wpływie samej choroby. Obniżenie jakości życia wynika również z konieczności stosowania terapii. Na uwagę zasługuje fakt, iż choroba i leczenie często wiążą się z problemami finansowymi pacjentów i ich rodzin o czym musimy pamiętać prowadząc pacjentów przez tą chorobę. Jako lekarzowi stykającemu się z pacjentami z pemfigoidem – brakuje mi w pracy informacji, który z elementów terapii doskwierał pacjentom najbardziej/ jaka terapia najbardziej obniżała jakość życia. Ciekawym z mojego punktu widzenia wynikiem badań autorki jest fakt, że czynnikiem znacznie pogarszającym jakość życia w pemfigoidzie był świąd skóry.

Tym problemem zajęła się w drugiej pracy (*Clinical and Experimental Dermatology* 2019;44(7):759-765) - także w kontekście jakości snu. Ponieważ świad to negatywne uczucie wymuszające odruch drapania autorka zdecydowała, iż do badań wykorzysta aktygraf, co w kontekście pemfigoidu było nowatorskie (pierwsze badanie opublikowane w literaturze, nie licząc jednego case report o pemfigoidzie ciężarnych). Badanie potwierdziło występowanie nasilonego snu w nocy w grupie pacjentów z pemfigoidem i wpływ snu na zaburzenia snu wraz z nasileniem zmian pokrzywkowych i rumieniowych.

W kolejnej publikacji (*Advances in Clinical and experimental Medicine* 2019;28(5):637-642) habilitantka poruszyła problem chorób współistniejących z pemfigoidem - niebagatelny, ze względu na konieczność ustalenia czy współistnienie nie jest przypadkowe i nie wynika z faktu częstego występowania danej choroby w populacji ogólnej. Na wyróżnienie zasługuje fakt objęcia badaniem dużej grupy chorych (218 pacjentów). Autorka potwierdziła związek pemfigoidu z występowaniem chorób neurologicznych, ale analizowanych łącznie. Najsilniejszy związek stwierdziła między pemfigoidem a otępieniem (w analizie jednoczynnikowej), natomiast, odmiennie od wcześniejszych wyników badań, nie potwierdziła związku z chorobą Parkinsona i stwardnieniem rozsianym. Różnica w relacji do wyników opublikowanych wcześniej badań może wynikać z retrospektywnego charakteru badania oraz doboru osób do grupy kontrolnej. Związek pemfigoidu z chorobami neurologicznymi winien być poddany dalszej obserwacji ponieważ w ośrodkowym układzie nerwowym występuje ekspresja antygenów BP180 i BP230, co może prowadzić do krzyżowych reakcji autoimmunologicznych. Habilitantka potwierdziła również silny związek pemfigoidu z nadciśnieniem tętniczym, co może być związane z przyjmowanymi lekami hipotensyjnymi takimi jak diuretyki pętlowe czy inhibitory enzymu konwertującego angiotensynę. Praca nie wniosła nowych informacji na temat relacji pemfigoidu z chorobami nowotworowymi co wymusza prowadzenie dalszych obserwacji w tym zakresie.

Ciekawe są wyniki pracy czwartej w cyklu (*Archives of Dermatological Research* 2017;309(9):709-719) na temat rokowania i śmiertelności pacjentów z pemfigoidem. Opublikowane dotychczas dane wykazały śmiertelność w 1-rocznym okresie obserwacji 13-41% w Europie, 6-23% w Ameryce, w 3-letnim okresie obserwacji na poziomie 20-45% , a 5-letnim: 30-60.8%. Habilitantka objęła badaniem ponownie dużą grupę 205 polskich chorych z pemfigoidem i stwierdziła, iż śmiertelność 1-roczna wyniosła 22.4%, 2-letnia 31.4% a 3-letnia 39.5% (co jest zgodne z obserwacjami grupy szwajcarskiej). Wykazała jednoznacznie,

iż pacjenci z pemfigoidem umierają 3.6 razy częściej niż osoby z populacji ogólnej w tym samym wieku. Wg autorki współistnienie chorób neurologicznych z pemfigoidem wiązało się z gorszym rokowaniem. Zarówno współwystępowanie choroby Parkinsona jak i otępienia zwiększało częstość zgonów. Jest to interesujące w kontekście wcześniejszych wyników badań habilitantki (choroba Parkinsona nie występowała częściej w grupie pacjentów z pemfigoidem, a otępienie tak – czy samo otępienie nie jest czynnikiem ryzyka wyższej śmiertelności?). Dr Agnieszka Kalińska-Bienias zauważyła również, iż w 3 roku obserwacji czynnikami niekorzystnymi prognostycznie były wiek ponad 77 lat, zmiany skórne obejmujące ponad 30% powierzchni ciała, arytmia i trwająca ponad 12 dni hospitalizacja. Autorka włączyła się tym samym do prowadzonej w literaturze dyskusji na temat wpływu dłuższych hospitalizacji na ryzyko zgonu. Należy bowiem uwzględnić fakt, iż krócej hospitalizowani są pacjenci podczas diagnostyki, a dłużej: prawdopodobnie pacjenci o cięższym przebiegu choroby i braku należytej opieki w domu rodzinnym. Niezwykle istotnym wynikiem było potwierdzenie wyższego ryzyka zgonu u pacjentów leczonych prednizonem w dawce 0.5mg/kg masy ciała (wcześniej donoszono o wyższym ryzyku zgonu w grupie pacjentów leczonych dawką 1mg/kg masy ciała). Ważna jest obserwacja pacjentów leczonych tetracykliną z nikotynamidem – w tej grupie śmiertelność była niższa w 1 roku choroby (co habilitantka wykazała w analizie jednoczynnikowej). W literaturze dostępne jest badanie z Singapuru potwierdzające tą obserwację.

Dwa lata później dr Agnieszka Kalińska-Bienias opublikowała wyniki retrospektywnej analizy porównawczej 59 pacjentów z pemfigoidem leczonych tetracykliną (1.5g/dobę), nikotynamidem (1.2g/dobę) i klobetazolem w 0.05% kremie vs 47 chorych leczonych prednizonem (*International Journal of Dermatology* 2019;58(2): 172-177). Autorka zastosowała niższe niż zalecane w wcześniejszym badaniu klinicznym ilości klobetazolu (w badaniu klinicznym 40g/dobę, a w pracy autorki – do 15g/dobę dla ponad 30% zajętej powierzchni skóry). Co ciekawe – po 4 tygodniach terapii u porównywalnego odsetka pacjentów choroba została uznana za kontrolowaną (93.2% leczonych tetracykliną, nikotynamidem i klobetazolem vs 89.1% leczonych prednizonem), ale mediana czasu do uzyskania całkowitej remisji była krótsza u pacjentów leczonych prednizonem (bez istotności statystycznej). Najważniejszym jest jednak wynik potwierdzający krótsze przeżycie zarówno 1-roczone jak i 3-letnie pacjentów leczonych prednizonem (odpowiednio przeżycie 65,9% na prednizonie vs 83% pacjentów na terapii skojarzonej w 1 roku i 48% na prednizonie vs 71.2% na terapii skojarzonej w 3 roku). Wyniki ww pracy nie są efektem badania

randomizowanego – co może pobudzać do dyskusji. Jednak w oparciu o wcześniejsze wyniki badań potwierdzających niekorzystny wpływ na przeżycie pacjentów leczonych prednizonem, z punktu widzenia etycznego badanie retrospektywne było, moim zdaniem, jedynym możliwym rozwiązaniem.

Podsumowując: osiągnięcie naukowe dr Agnieszki Kalińskiej-Bienias wnosi istotny wkład w rozwój wiedzy na temat pemfigoidu zarówno w aspekcie klinicznym (jakości życia, uciążliwości choroby w kontekście rozległości zmian skórnych, typu tych zmian, świądu i zaburzeń snu, współistnienia z innymi chorobami, czynnikami ryzyka zgonu i in.), jak i terapeutycznym. Uzyskane wyniki badań mają znaczenie nie tylko teoretyczne, ale są bezwzględnie praktyczne. Pozwalają klinicyście na wdrożenie właściwej terapii: skutecznej i o niższym ryzyku zgonu niż powszechnie wcześniej stosowane leczenie prednizonem. Przypominają również o konieczności wielospecjalistycznej opieki nad pacjentem z pemfigoidem (we współpracy m.in. z neurologiem, psychiatrą i kardiologiem).

Współpraca międzynarodowa i z innymi niż uczelnia macierzysta ośrodkami w Polsce

Dr Agnieszka Kalińska-Bienias współpracowała z Prof. Dedee Murrel z wspomnianego już Department of Dermatology University of South Wales w Sydney w Australii w zakresie badań nad jakością życia pacjentów z pemfigoidem, czego efektem jest praca wymieniona w cyklu osiągnięcia habilitacyjnego jako pierwsza. W roku 2016 opublikowała wyniki badań immunologicznych u pacjentów z pemfigoidem z zmianami błon śluzowych będące efektem współpracy z Prof. Takashi Hashimoto i Prof. Norito Ishii z Department of Dermatology, Kurume University School of Medicine oraz Kurume University Institute of Cutaneous Biology w Japonii (*British Journal of Dermatology* 2016;174(2): 436-438). Współpraca międzynarodowa z tak znamienitymi ośrodkami będzie z pewnością owocować dalszym rozwojem naukowym habilitantki.

Ponadto dr Agnieszka Kalińska-Bienias współpracowała z Zakładem Żywienia Człowieka Instytutu Zdrowia Publicznego Wydziału Nauk o Zdrowiu Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Instytutem „Pomnik - Centrum Zdrowia Dziecka” w Warszawie i Kliniką Neurologii Dziecięcej Uniwersyteckiego Szpitala Dziecięcego w Krakowie.

Istotna aktywność naukowa poza osiągnięciem habilitacyjnym

Oprócz publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego (przedstawionymi powyżej), dr Agnieszka Kalińska-Bienias jest autorem lub współautorem 30 publikacji, w tym w 18 publikacjach jest pierwszym autorem.

Przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora nauk medycznych lek. Agnieszka Kalińska-Bienias opublikowała 2 prace na temat sklerodermii, trądziku zwyczajnego (w nich była pierwszym autorem) oraz pierwsze swoje prace na temat pemfigoidu (roli lizinoprilu w prowokacji zmian w przebiegu choroby, wykorzystaniu BIOCHIPu w diagnostyce różnicowej choroby). Była autorem i współautorem 17 doniesień zjazdowych i konferencyjnych, w tym w 5 przypadkach na konferencjach o zasięgu międzynarodowym.

Po doktoracie, oprócz wyników rozprawy doktorskiej oraz prac wchodzący w skład cyklu habilitacyjnego, opublikowała prace dotyczące: pemfigoidu (leczenia iniekcjami doogniskowymi triamcinolonem zmian błon śluzowych, LAD-1 w pemfigoidzie z zajęciem przelyku, rozwoju pemfigoidu u pacjenta z łuszczycą i zespołem metabolicznym, u pacjenta hemodializowanego), LABD (indukowanego promieniowaniem UV), toczenia (problemów kardiologicznych i roli beta-blokerów w chorobie, roli gelaktyny-3, wpływie terbinafiny na rozwój choroby), twardziny układowej (dolegliwości kardiologicznych i ze strony układu oddechowego) oraz chorób rzadkich tj. rybiej łuski, czy chłoniaka płaszczka z zajęciem skóry. W wielu pracach była twórcą koncepcji samej pracy, zaplanowaniu metodyki badań, napisała wstępne wersje manuskryptów, nanosiła poprawki w wersjach ostatecznych. W części prac była autorem korespondencyjnym. Dobór tematów prac świadczy o dojrzałości habilitantki jako klinicysty oraz badacza. Była autorem i współautorem 19 doniesień zjazdowych i konferencyjnych, w tym w 7 przypadkach na konferencjach o zasięgu międzynarodowym.

Wygłosiła ponadto 7 wykładów na konferencjach i spotkaniach towarzystw naukowych (m.in. Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego, Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego i in.), w tym jeden podczas Pediatric Dermatology Training Course of the European Academy of Dermatology and Venereology (EADV) w 2006 roku.

Dr Agnieszka Kalińska-Bienias otrzymała trzykrotnie nagrody Rektora Akademii Medycznej w Warszawie (aktualnie WUM):

- 1) nagrodę zespołową I stopnia za cykl prac dotyczących diagnostyki chorób skóry techniką mikroskopii konfokalnej w 2007 roku
- 2) nagrodę zespołową III stopnia za cykl prac na temat dysfunkcji układu autonomicznego u chorych z twardziną przy zastosowaniu turbulencji rytmu serca w 2010 roku
- 3) nagrodę naukową II stopnia za współautorstwo dwóch prac na temat zmian śluzówkowych w pemfigoidzie oraz pracy na temat zmian układowych w twardzinie skóry w 2016 roku

Ponadto uzyskała:

- Stypendium Europejskiej Akademii Dermatologii i Wenerologii na uczestnictwo w 15-tym Annual Congress of the European Academy of Dermatology and Venereology (4-8.10.2006, Rodos, Grecja), uczestnictwo w Pediatric Dermatology Training Course (2-3.10.2006 roku, Rodos, Grecja)
- stypendium wyjazdowe na 23rd Annual Congress of European Academy of Dermatology and Venereology Congress w dniach 8-12.10.2014 roku w Amsterdamie (nagroda Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego we współpracy z Janssen-Cilag).

Udział w pracach zespołów badawczych

Dr Agnieszka Kalinska-Bienias nie była kierownikiem grantów naukowych, ale bardzo aktywnie uczestniczyła w

- 1) projekcie finansowanym przez Narodowe Centrum Nauki (NCN) No. N N402-661940. Cztery prace naukowe powstałe w ramach realizacji grantu zostały włączone do cyklu osiągnięcia habilitacyjnego (habilitantka jest pierwszym autorem tych prac).
- 2) projekcie finansowanym przez Komitet Badań naukowych (KBN) nr 2P05B 065 30. Jedna praca naukowa powstała w ramach realizacji grantu została włączona do cyklu osiągnięcia habilitacyjnego (habilitantka jest pierwszym autorem tej pracy).

Działalność dydaktyczna, opieka nad doktorantami w charakterze promotora i działalność organizacyjna

Habilitantka od 2006 roku naucza dermatologii i wenerologii studentów różnych kierunków WUM, w tym w języku angielskim. Od 2013 roku współorganizuje nauczanie studentów w Klinice w której pracuje, aczkolwiek nie znalazłam dokładnego opisu aspektów w tym zakresie.

Habilitantka była czterokrotnie kierownikiem organizacyjnym kursu specjalizacyjnego „Diagnostyka kliniczna i laboratoryjna autoimmunologicznych chorób skóry” dla przyszłych specjalistów dermatologii-wenerologii.

W roku 2016 otrzymała nagrodę Zarządu Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego za zaangażowanie w pracę Oddziału Warszawskiego.

Była w Komitecie organizacyjnym pięciu kolejnych Sympozjów Sekcji Alergologicznej PTD (od XXVI do XXX), Sekcji Forum Młodych PTD, Sekcji Immunodermatologii PTD (od V do VIII) i Sekcji Dermatologii Dziecięcej (od VIII do X) w Warszawie w latach 2014-2015 i w Kazimierzu Dolnym w latach 2017-2019.

Dr Agnieszka Kalińska-Bienias jest członkiem Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego, w tym sekretarzem Sekcji Alergologicznej Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego od listopada 2014 roku oraz sekretarzem Sekcji Immunodermatologii Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego od 2015 roku.

Jest redaktorem pomocniczym w zespole redakcyjnym Przeglądu Dermatologicznego od 2013 roku. Recenzowała artykuły dla czasopism o zasięgu międzynarodowym International Journal of Dermatology, Clinical and Experimental Dermatology, Advances in Dermatology and Allergology i Przeglądu Dermatologicznego.

Dr Agnieszka Kalińska-Bienias była promotorem pomocniczym dwóch doktorantów (aktualnie po obronie pracy doktorskiej): lek. Beaty Jakubowskiej (II Wydział Lekarski WUM, 2017 rok) i lek. Katarzyny Osipowicz (Wydział Lekarsko-Dentystyczny WUM, 2019 rok) oraz jest promotorem pomocniczym doktoranta z otwartym przewodem doktorskim: lek. Alicji Adaszewskiej (Wydział Lekarsko-Dentystyczny WUM).

Podsumowując: habilitantka wykazała się wystarczającą aktywnością dydaktyczną i organizacyjną. Na uwagę zasługuje fakt pełnienia funkcji promotora pomocniczego w trzech przewodach doktorskich.

Działalność popularyzatorska i społeczna

Na uwagę zasługuje działalność społeczna habilitantki. Dr Agnieszka Kalińska-Bienias angażowała się w pracę Fundacji Osób Chorych na Rybią Łuskę „Ichthiosis”. W trakcie spotkania w Barcicach w dniach 13-15.10.2017 przedstawiła uczestnikom zagadnienie „Rybia łuska – czy możemy pomóc”. W spotkaniu uczestniczyli pacjenci, ich rodziny oraz znana z aktywności społecznej aktorka Anna Dymna. Brała też udział w 3 i 4 edycji Wielospecjalistycznego Programu Przeciwdziałania Chorobom Cywilizacyjnym i Wsparcia Zdrowia Polaków „Po pierwsze zdrowie” w 2018 i 2019, którego głównym organizatorem był prof. dr hab. med. Henryk Skarżyński z Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu w Kajetanach. W ramach programów przeprowadziła charytatywnie konsultacje i przesiewowe badania profilaktyczne mieszkańców Warszawy, którzy zgłosili się do miasteczka zdrowia zorganizowanego przed gmachem Telewizji Polskiej. Uczestniczyła w debacie podsumowującej 3 edycję Wielospecjalistycznego Programu Przeciwdziałania Chorobom Cywilizacyjnym i Wsparcia Zdrowia Polaków „Po pierwsze zdrowie” 17.10.2018 w Gmachu Senatu RP, gdzie poruszano tematykę przeciwdziałania chorobom cywilizacyjnym. Aktywnie uczestniczyła w pierwszym Kongresie „Zdrowie Polaków 2019” w dniach 18-19.11.2019 w Centrum Nauki Kopernik Warszawie, gdzie omówiła zagadnienie profilaktyki nowotworów złośliwych skóry i możliwości edukacji społeczeństwa w tym zakresie.

Podsumowanie

Dr n. med. Agnieszka Kalińska-Bienias wykazuje istotną aktywność naukową, dydaktyczną i organizacyjną. Jest naukowcem konsekwentnie realizującym zainteresowania naukowe. Zgłoszone przez dr Agnieszkę Kalińską-Bienias osiągnięcie naukowe „Wybrane aspekty kliniczne, prognostyczne i terapeutyczne u pacjentów z pemfigoidem.” ma jednolity charakter, zasięg międzynarodowy i stanowi istotny wkład w rozwój medycyny. Wnioski przedstawione w osiągnięciu habilitacyjnym, oprócz charakteru poznawczego umożliwiają realne wykorzystanie wyników badań w pracy klinicznej lekarzy prowadzących pacjentów z pemfigoidem. Ponadto habilitantka posiada doświadczenie dydaktyczne oraz organizacyjne, podejmuje aktywności prospołeczne o niebagatelnym znaczeniu. Wniosek dr n. med.

Agnieszki Kalińskiej-Bienias spełnia kryteria Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 (Dz.U. z dnia 30 sierpnia 2018r., poz. 1668 z zm.). W oparciu o powyższe wnoszę do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o nadanie dr n. med. Agnieszki Kalińskiej-Bienias stopnia doktora habilitowanego.

Małgorzata Sokołowska-Wojdyło